

Font vella del Coll de la Bena

Gisclareny

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	Al mateix coll de la Bena uns 250 mts baixant i mirant al torrent de Murcurols
Emplaçament	Pista de Bagà a coll de la Bena. Hi ha un petit camí que en 250 mts hi baixa
Alçada:	1419
Coordenades:	
Latitud:	42.26092
Longitud:	1.76561
UTM Est (X):	398189
UTM Nord (Y):	4679484

Classificació

Número de fitxa	08093 - 147
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Zona d'interès
Estil / època:	Mesozoic
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	La font es manté en molt bon estat gràcies a la brigada de conservació del Parc Natural del Cadí Moixeró i les seves tasques de manteniment.
Protecció	Legal
Observacions protecció:	PEIN. Llei 37/1966 de 31 de maig; Decret 353/1983
Accés	Fàcil
Ús actual:	Productiu
Titularitat	Privada
Titular:	08092A004090020000YI
Fitxes associades:	
Coll de la Bena	
Camí de Gòsol per Molnell i Coll de la Bena	
Autoria de la fitxa	Pere Casacante i Torrella

Descripció

Font situada al Coll de la Bena i que s'alimenta d'un equífer subterràni fruit de la geologia i paisatge càrstic de la zona que afavoreix l'aflorament de fonts i surgències naturals com ara equífers i corrents subterrànis, molt pròpis de la vessant sud de la serra del Cadí (fitxes, 18, 19 i 30). A la font hi ha un còm per abeurar el bestiar ja que forma part del lloc de pas d'un camí ramader i el bestiar

Observacions:

Aquesta font alimenta una de segona situada més avall i denominada com a "font dels fanguers" i totes dues desemboquen al torrent de Murcurols a la part més baixa i formant una clotada

Història

Des de el punt de vista geològic, la serra del Cadí té una gran importància històrica ja que dóna nom al mantell del Cadí, unitat descoberta en els anys 80 gràcies a les investigacions portades a terme per les companyies petrolieres que treballaven al Pirineu oriental. L'existència de l'encavalcament de Vallfogona (encavalcament basal de totes les unitats), ja es coneixia d'abans però no es considerava gaire important. El resultat de les anàlisis del subsòl amb geofísica i de les dades dels pous van permetre evidenciar l'existència d'aquesta unitat

anomenant-se mantell del Cadí, ja que els relleus més importants corresponien a aquesta serra. Altres aspectes històrics fan referència a la necessitat que s'ha tingut des de fa anys de protegir l'àrea de la serra del Cadí. Aquest objectiu ja figurava ja en les previsions de planificació regional que feu, al 1932, la Generalitat de Catalunya de l'època republicana. Es tornà a plantejar, molts anys després, en el Pla provincial de Barcelona del 1963 (que preveia la possible existència de diversos espais naturals a la zona); el 1966 es promulgà la Llei que establia la Reserva Nacional de Caça del Cadí. Finalment, per la Llei 6/1982, del 6 de maig de la Generalitat de Catalunya, fou declarat el Paratge Natural d'interès Nacional del massís de Pedraforca. El Parc Natural del Cadí-Moixeró, amb una superfície de 41.342 hectàrees, és el parc natural més gran de Catalunya i forma part de tres comarques: l'Alt Urgell, el Berguedà i la Cerdanya.

Bibliografia

CASÒLIBA; J (2015). Àrees d'interès geològic al Parc Natural del Cadí Moixeró. Fitxa núm. 23. GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE MEDI AMBIENT. PARC NATURAL DEL CADÍ MOIXERÓ (2013). Patrimoni cultural i natura

